

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

**12 აპრილი, 2018 წელი
თბილისი**

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:**

**თავმჯდომარე ნათია ბარბაქაძე
მოსამართლეები: მანუჩარ კაპანაძე
მურმან ისაევი**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ დ-----ის (დაბადებული 1--- წლის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი N2-----, მცხოვრები: თ-----ი) შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის განაჩენით დამტკიცდა პროკურორისა და ბრალდებულ დ-----ეს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

დ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა 120 (ას ოცი) საათის ვადით;

მასვე, საქართველოს კანონის „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ მესამე მუხლის თანახმად, 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა: საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება, სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება, საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო

(საბიუჯეტო) დაწესებულებაში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 21 თებერვლის განაჩენით დამტკიცდა პროკურორსა და ბრალდებულ დ-----ეს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

დ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათის ვადით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა სრულად შთანთქა წინა - თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის განაჩენით დანიშნული მოუხდელი სასჯელი - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 120 (ას ოცი) საათის ვადით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათის ვადით;

მასვე, „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა: ა) სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; ბ) საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; გ) საადვოკატო საქმიანობის უფლება; დ) პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; ე) სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; ვ) პასიური საარჩევნო უფლება; ზ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 1 მაისის განაჩენით დამტკიცდა პროკურორსა და ბრალდებულ დ-----ეს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

დ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათის ვადით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 21 თებერვლის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას

ორმოცდაათი) საათის ვადით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ-----
-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომა 180 (ას ოთხმოცი) საათის ვადით;

დ-----ეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“
საქართველოს კანონის თანახმად, 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა: ა)
სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება; ბ) საექიმო და ფარმაცევტული
საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და
წარმომადგენლობის უფლება; გ) საადვოკატო საქმიანობის უფლება; დ)
პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; ე)
სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო)
დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება;
ვ) პასიური საარჩევნო უფლება; ზ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და
ტარების უფლება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
2017 წლის 29 სექტემბრის განჩინებით „საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსში ცვლილებების შეტანის შესახებ“ 2017 წლის 26 ივლისის საქართველოს
კანონის მოქმედება გავრცელდა მსჯავრდებულ დ-----ის მიმართ და
თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 1 მაისის განაჩენში შეტანილ იქნა
ცვლილება.

მსჯავრდებულ დ-----ის ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 273-ე მუხლიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 273¹ მუხლის პირველ ნაწილზე და სასჯელის სახედ და
ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 160 (ას სამოცი)
საათის ვადით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის
შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა თელავის
რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 21 თებერვლის განაჩენით დანიშნული
სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას
ორმოცდაათი) საათის ვადით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ-----
-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომა 160 (ას სამოცი) საათის ვადით;

თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 1 მაისის განაჩენი სხვა ნაწილში
დარჩა უცვლელი.

2018 წლის 12 მარტს, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით
მომართა მსჯავრდებულმა დ-----ემ, რომელმაც ითხოვა ახლად
გამოვლენილ გარემოებათა გამო კერძოდ საქართველოს საკონსტიტუციო
სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებიდან გამომდინარე,
განაჩენის გადასინჯვა.

სააპელაციო პალატამ, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა მსჯავრდებულ დ-----ის შუამდგომლობის საფუძვლიანობა, შეისწავლა საქმის მასალები და მიაჩნია, რომ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო გადაისინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით („საქართველოს მოქალაქე გივი შანიძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“) არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლის სიტყვების „ქიმიის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“ ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი №2-ის 92-ე პორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისთვის საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლთან მიმართებით. შესაბამისად, საკონსტიტუციო სასამართლომ თავის გადაწყვეტილებაში იმსჯელა ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის არაკონსტიტუციურობაზე.

თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის, 2017 წლის 21 თებერვლის და 2017 წლის 1 მაისის განაჩენებით დ-----ეს მსჯავრი დაედო ნარკოტიკული საშუალება „ტეტრაჰიდროკანაბინოლის“ (მარიხუანა) ქიმიის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარებისათვის, ჩადენილი ერთ შემთხვევაში ასეთი ქმედებისათვის ადმინისტრაციულსახდელშეფარდებული პირის მიერ, დანარჩენ შემთხვევებში ჩადენილი ასეთი ქმედებისათვის ნასამართლესი პირის მიერ. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 29 სექტემბრის განჩინებით, დ-----ეს საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 160 (ას სამოცი) საათის ვადით, რაც საქმეში წარმოდგენილი დოკუმენტების თანახმად სრულად არ არის მოხდილი.

ასევე, გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ დ-----ეს თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის, 2017 წლის 21 თებერვლის და 2017 წლის 1 მაისის განაჩენებით ჩამორთმეული აქვს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლით გათვალისწინებული უფლებები, რაც მოჰყვა სწორედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით მსჯავრდებას.

პალატა განმარტავს, რომ, ვინაიდან, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადგინდა ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანას მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის არაკონსტიტუციურობა, მსჯავრდებული დ-----ე უნდა გათავისუფლდეს თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის, 2017 წლის 21 თებერვლის და 2017 წლის 1 მაისის განაჩენებით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან, სასჯელისაგან და უნდა აღუდგეს ჩამორთმეული უფლებები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბერის გადაწყვეტილებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ დ-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს.

დ-----ე გათავისუფლდეს თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 05 ივლისის, თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 21 თებერვლის და თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 1 მაისის განაჩენებით საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით (გადაკვალიფიცირების შემდეგ 273¹ მუხლის პირველი ნაწილი) დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან, სასჯელისაგან და აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

**თავმჯდომარე
ბარბაქაძე**

ნათია

**მოსამართლეები:
კაპანაძე**

მანუჩარ

მურმან

